

բաւարութիւն
մերի զլիսաւոր
իցոյցն է, որ
է իր հետ ինչ-
ինտերեսները
և բոլոր խըմ-
կած կրէսոս-
ց, Թօղչիղնե-
ներից, մինչև
որհետաւորու-
աշխատաւոր-
կոփում է մի
նրանց առօ-
քները
անհրաժեշտու-
սական պակա-
րագ պրոցէսը
և միլիտա-
, հասարակու-
ջները, ճանա-
ը ստեղում են
կարար օգնու-
մեծ ու փոքր
այլ և երկա-
, արտադրող
ետրական, ակ-
քաղաքներին,
ործական հաս-
ղային և այլ
կրագնդիս բո-
երի պարտքը
միլիարդ ըուր-
ոն տոկոսը եր-
իսկ ուստ պե-
րիլիարդ ըուր-
ոն պարտք հը-
այումս, բիր-
խապիտալների,
ըում
արտ, գերմ.
եղը, կամ այն
են բէդուլիար
որբերի յարա-
ւոր թղթերի
և նա պատա-
կազմակերպ-
ստվորական
մարկաներից,
երբէք երեան
ո օրյեկտ, այլ
ործում են մի-
քրիկ քանակի,
որի հիման վրայ
են առետրա-
հառում ապ-
քաւոր թղթերի
հանրապէս եր-
անքային, 2)
զործ ունի սո-
հետ և իր հեր-
քարային, 2)
4) կոֆէի, 5)
7), երկաթա-
ղը գործ ունի
լիգացիաների,
լրամների հետ-
ոնց պատմու-
որ բաւական
ի մէջ, Դեռ
կիրների մի-
անքները ա-
յաջողութիւն
ոն ծովի հիւ-
ոխարինական
առնտուրը,
անառութիւնը
էտից չստեղ-
քիրժաների
անակից ճո-
պ, Պիզա քա-
պէ գա-
յացութիչն-

գոյութիւն ունի և օրինակելի է բոլոր
միւս պետութիւնների համար, Յամե-
նայն դէպս մինչև 1850 թւականը
մենք ընդհանրապէս դէպի բիրժաները
տեսնում ենք բացասական, արհամա-
րական վերաբերմունք, և միայն այդ
թւականներից սկսած ֆինանսական
մի շարք կրիզիսները ստիպեցին մը-
տածել բիրժաների օգտակարութեան
մասին: Դեռ 19-րդ դարի սկզներում եւ-
րոպական զլիսաւոր բիրժաներում տո-
կոսարեր թղթերի թիւը մատերով կա-
րելի էր հաշւել, հազիւ մի քանի տե-
սակ էր, այժմ նրանց թիւը հազար-
ների է հասնում:

Արտաշէս Վանցեան

ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ է ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԳԱԼ.

Մօտենում է արդէն տառերի գիւտի
1500-ամեակի և տպագրութեան: 400
ամեայ միացեալ յորելեանների կա-
տարման օրը: Ընդմենը հազիւ մի
ամիս է մնացել, բայց տակաւին վերջ-
նականապէս որոշւած չէ ոչ յորելեանի
ժամանակը, ոչ էլ թէ ինչ պատշաճ
ձեռնարկութեամբ պիտի յաւերժա-
ցնել այդ տօնը: Էջմիածինը որոշել է
յորելեանը կատարել թարգմանչաց
տօնին, հոկտ. 13-ին, և դպրոցական
ֆոնդ հիմնել, իսկ թիֆլիզի Յանձնա-
ժողովը—նոյեմբ. 25-ին, գրական ֆոն-
դով: Մի խօսքով, ստեղծւել է մի ցա-
ւալի դրութիւն թէ յորելեանի կատար-
ման ժամանակի և թէ յաւերժացման
հղանակի շուրջը:

Այստեղ մենք նպատակ չունենք
քննութեան տանելու այն շարժառիթ-
ները, որոնք հիմք են ծառայել վերո-
յիշեալ 2 հաստատութիւններին՝ իրենց
այդ տրամագծօրէն հակառակ որոշում-
ները կայացնելիս: Բայց այսքանը
պիտի ասենք, որ ստեղծւած պառակ-
տումը չափազանց ճնշող տպաւորու-
թիւն է գործել ամենքի վրայ:

Եւ մենք ես միացնում ենք մեր
ձայնը նրանց հետ, որոնք պահանջում
են այդ միութիւնը:

Անշուշտ զիջողութիւնը պիտի լինի
երկուստեք — թէ էջմիածնի և թէ
թիֆլիզի Յանձնաժողովի կողմից:

Երկապառակել, ներհակ ընթացք ըլու-
նել մի խնդրում, որ զերազանցօրէն
ազգային է և ամենի սրտին մօտիկ, որ
պահանջում է միահամուռ զործակցու-
թիւն նոյն ուղղութեամբ—դա նշա-
նակում է մթնեցնել խնդրի լրջու-
թիւնը և դիտաւորեալ կերպով վնասել
գործի յաջողութեանը:

Տօնը մեծ և համազգային է, հետե-
ւաբար մեծ պիտի լինին ու նրան
պատշաճ նմանապէս նրա արտայայ-
տութիւնները իսկ այդ տեղի ունե-
նալ կարող է միայն այն դէպում,
երբ ամենուրեք այդ տօնը կը կատար-
ի միաժամանակ եւ յաւերժացման
միեւնոլոն նպատակով:

Եզրակացութիւնը պարզ է. Էջմիածնի
և թիֆլիզը պիտի աշխատեն հա-
մաձայնութեան գալ—յանուն գործի:

Եւ մենք ես միացնում ենք մեր
ձայնը նրանց հետ, որոնք պահանջում
են այդ միութիւնը:

Անշուշտ, զիջողութիւնը պիտի լինի
երկուստեք թէ էջմիածնի և թէ թիֆ-
լիզի Յանձնաժողովի կողմից:

Դա պահանջում է միացեալ յորե-
լեանների համազգային մեծ տօնը:

Յ. Տէր. Յակովիքեան

Ները զարդա-
ներից հիւսւու-
ծիսակատա-
նագաղը դուր-
ձիանի սև դի-
հանդէսը հա-
է շարժում:
պատուհաններ-
կանցով է լու-
տուհաններից
են խոնարհեց-
ղական խումբ
պամայտ՝ ը եր-
հասնում է և
տին: Շէնքի
ֆեսորական է
հանդէսը կան-
տիպի բարձ-
վրայ նա մեծ
երեք տարի
բաժնի դիեկ-
տրական և բա-
ների պրոֆես-
իումբը եր-
«Ենիոյու պա-
է շարժում:
Դոնուկայեա-
վանքի հոգեու-
որուած առաջ-
հում մինչև ն-
Նոր գերեզ-
տակ, փայտե-
մի կանթեղ է
կողմից կիսա-
կառոցաւծ,
պատուհաններ-
բայց զեղեցիկ
ցուցահանդէս
ժողովրդի կող-
դափնիներն է
Այդանի է
նեիչի գերեզ-
սև փոսի առա-
զը, հազարաւ-
ճացած խոնա-
քահանան աղ-
Նա աղօթքը
են ամենըը:
Խօսնութիւնը:
Առաջին Պի-
ների կողմից
հանգուցեալի
ւատում Դում:
պէս կամբով
դովրդական է
Փողովրդակա-
բոնական կոու-
իշնան Դոլգո-
որ հանգուցեա-
րում էր և
նրա ջանքն է
ուած բոլոր
ազգերը ճանա-
սար քաղաքա-
Մի քանի ջ
արտասանում
սարանից հե-
կազմի կողմից
Սըրումեատ-
վըդական հա-
դովրդի կը թ-
ժողովրդակա-
տումներից մէ-
նեիրաբերել է
Յեառոյ խօս-
ներկայացուց-
ստիտուտի,
դական համա-
ճառերը պէ-
իցիցնում ցա-
նում վերջին